

sende Drikke Sted indenfor Sognets Grænser. Denne Tanke har været fremme allerede tidligere. Saa tidligt som i 1872 mente man deroppe, at de kommunale Vælgere burde have en afgørende Stemme ved denne Sags Afgørelse, og i de sidste Par Aar har man særlig ønsket, at baade Kvinder og Mænd maatte komme til at deltage i Afstemningen, og jeg tror i Virkeligheden, at det er et meget fornuftigt Princip.

Jeg nævnede før, at der for 50 Aar siden kun var 4 Steder paa Færøerne, hvor der overhovedet var Købmandsforretning. Nu er Forretningernes Antal hen imod 150, og naar man betænker, at som Lovgivningen er for Tiden, vil enhver af disse, hvad Øjeblik det skal være, kunne indrette Lokaler til Udskænkning af Vin og bajersk Øl, er det ganske naturligt, at man ikke finder sig rigtig tilfredsstillet ved den bestaaende Ordning. Paa dette Omraade bør utvivlsomt Befolkningen i Sognene have et afgørende Ord med ved Bestemmelsen af, om Salg eller Udskænkning skal kunne finde Sted.

Mod dette Lovforslags Fremme kunde jeg tænke mig den Indvending gjort, at der for Tiden her nede arbejder en Kommission med Spørgsmaalet om Udskænkning af berusende Drikke, nemlig Ædruelighedskommissionen, og at den antagelig snart vil fremkomme med et Forslag i Retning af Ædruelighedens Fremme. Imidlertid findes der vedføjet dette Lovforslag en Erklæring fra Kommissionen om, at den ikke særlig har haft færøske Forhold for Øje, og at hvad den vil bringe i Forslag, derfor ikke vil kunne ventes at finde Anvendelse paa Færøerne, saa meget mere som Færøerne netop paa flere væsentlige Punkter i de Forhold, som Kommissionen beskæftiger sig med, ere meget forskelligt stillede fra Landsdelene i det øvrige Rige. Der nævnes saaledes i Erklæringen, at der paa Færøerne ikke foregaar nogen Tilvirkning af stærke Drikke eller skattepligtigt Øl, at det kun har liden Betydning for Næringslivet, om man opretholder de nuværende Bevillinger til Brændevinshandel eller ikke, da der for Tiden kun findes 10 Brændevinshandlere paa Øerne, og endelig, at den spredte Bebyggelse gør, at Reglerne for Forhandling af berusende Drikke maa være noget anderledes der end hernede.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Hovedbestemmelserne i Lovforslaget — der gives tydelig Oplysning om og Begrundelse af dem i Bemærkningerne — men ind-

skrænke mig til at omtale de faa Punkter, hvor Regeringen har ment at burde ændre Lagtingets Forslag; de ere ikke mange og heller ikke meget indgribende. Der er foreslaaet en Ændring i § 3 og en tilsvarende i § 6 gaende ud paa, at der, hvor der staar nævnt som Betingelse for at erhverve Næringsbevis og for at have Valgret, at vedkommende ikke maa have gjort sig skyldig i en i det offentlige Omdømme vanærende Handling, skal tilføjes „uden at have faaet Æresoprejsning“. Naar Lagtinget ikke har gjort en saadan Tilføjelse, er det netop, fordi man mente, det ikke var nødvendigt, idet der med Æresoprejsning fulgte Indsættelse i den fulde Besiddelse af alle Rettigheder. Men Tilføjelsen kan i alt Fald ikke skade. Meningen tydeliggøres jo derved. Med Hensyn til Ændringen i § 30 angaaende en udtrykkelig Opregning af de Love, der, hvis denne Lov vedtages, ophæves, finder jeg ogsaa den naturlig. Den eneste Ændring af væsentlig Betydning er den, at medens Lagtinget havde foreslaaet Minimumsalderen for Vælgere til 20 Aar, er den her sat til 25. Jeg skal herom bemærke, at der ogsaa i Lagtinget har været forskellige Meninger om denne Sag. Undertiden har man foreslaaet 20 Aar, undertiden 22, og for et Par Aar siden satte man Grænsen til 25. Jeg indrømmer, at de Grunde, der gøres gældende for at sætte den til 25, ere af den Betydning, at man rettest bør vælge den nævnte Aldersgrænse, og jeg tror at kunne udtale, at Lagtinget ogsaa vil finde det naturligt. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie. Da det antagelig er rettest, at enkelte af Bestemmelserne drøftes nærmere, forbeholder jeg mig, naar Forhandlingerne ere sluttede, at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg.

Rasmussen-Vanddamgaard: Efter at det ærede Medlem for 12te Kreds nu har drøftet Lovforslaget ud fra det store Kendskab, som det ærede Medlem jo maa have til Færøerne, finder jeg ikke Anledning til at fordybe mig meget i Forslaget. Men jeg kan dog ikke undlade at drage et Par interessante Punkter frem. Det ene er det, at den færøske Befolkning allerede for ca. 40 Aar siden har tænkt paa at indføre Kommuneafstemning. Det er jo noget, som man her først nu for Alvor har under Overvejelse, og hvori man tror at finde et Universalmiddel. Det andet interessante Punkt, som er værd at lægge Mærke til, er den Strid, som tidligere har